

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1907

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΤΟΣ ΙΖ' ΑΘΗΝΑΙ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1924

ΤΕΥΧΟΣ 194

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1923

ΤΕΥΧΟΣ 194

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΑΝΘΟΣ συνέχεια Διήγημα Εὐγενίας Ζωγράφου.
 ΑΝΕΚΔΟΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Φιλοθέης Βενιζέλου
 ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ τοῦ Νεοελληνικοῦ Θεάτρου. Ν. Ι. Λάσκαρη
 ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΞ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ, Δ. Α. Ζωγράφου.
 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΑΙΑΙ. Σίμου Μινάρδου
 ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ι. Πολέμη
 Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΠΑΡΡΕΣ
 ΡΕΝΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ
 Ἄπο τὴν Καλλιτεχνικὴν Κίνησιν.
 ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΥΛΛΕΞΙΣ

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀποβλέπουσα τὴν «Ἑλληνικὴν Ἐπιθεώρησιν» (χερσόγραφα, Περιοδικά, βιβλία, ἐπιστολαί, συνδρομαί κ. λ. π.) πρέπει νὰ ἀπευθίνεται πρὸς τὴν Διευθύντριαν:

Δ' ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ Ὁδὸς *Μενάνδρου* 83.

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστέλλομενον εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἑλλην. Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

ΕΡΓΑ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Διηγήματα κ. λ. κ.

ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς συγγραφέως

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

τόμος Α'

τόμος Β'

τόμος Γ'

Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ, ἱστορικὸν μυθιστόρημα.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

τόμος Α'

Διάφοροι μελέται, διηγήματα, ταξιδιωτικαὶ ἐντυπώσεις, θεατρικὰ ἔργα κ. λ. κ. δημοσιευθέντα εἰς δέκα πέντε τόμους τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» θὰ ἐκδοθῶσιν εἰς τόμον προσηχῶς.

Θεατρικὰ ἔργα

Διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς

Η ΜΟΝΑΧΗ. Δράμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον.
 Ο ΕΞΙΔΑΣΜΟΣ. Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.
 Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΔΑ. Δράμα ἱστορικὸν
 Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΔΙΟ ΤΗΣ. Κοινωνικὸν
 δραματικὸν μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν
 ΟΤΑΝΔΕΙΠΗ ΤΟ ΧΡΗΜΑ. Δράμα κοινωνικὸν
 τρίπρακτον.
 Η ΑΝΟΙΞΙΣ. Κοινωνικὸν δραματικὸν.
 ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ. Δράμα μονόπρακτον.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Διὰ τὸ Ἑδωτικόν:	Ἐκδοτικὰ ἄλλα	Δραχμαὶ 26.—
Διὰ δημοδία Γραφεῖα	ἐκλεκτὰ	35.—
Διὰ τὴν Εὐρώπην, Αἴγυπτον καὶ Κύπρον		50.—
Διὰ τὴν Ἀμερικὴν		Σελάνια 15.—
Αἱ συνδρομαὶ εἶνε γενικῶς προπληρωταί.		Δολλάρια 4.—
Αἱ ἐγγράφαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς 1ης ἐκάστου μηνός.		

ΤΙΜΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὁλόκληρος σελίς εἰς ἓν τεύχος.	200.—
Ἡμὶ ἰστία	150.—
Τέταρτον σελίδος	75.—
Ὅγδον	50.—
Διὰ ὄνυχεις δημοσιεύσεις ἰδιαίτεραι σύμφωνοι.	

ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΑΘΗΝΑΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1923

ΤΕΥΧΟΣ 194

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1907

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83

ΑΠΟ ΤΑ ΗΘΟΓΡΑΦΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

Ο ΜΑΝΘΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ἄκουσε Βασιλική: Ἐγὼ σοῦ ζήτησα τῆς λίρεςσου καὶ ἀπὸ μένα θέλω νὰ τῆς ξέρης. Ἐναἰμπέλι ἔχω, δέκα ρίζες ἑλιές, ἓνα κιλίμι, ὅλα θὰ τὰ πουλήσω μὰ δὲ θὰ σὲ ἀδικήσω ἀδερφή μου...

Καὶ ἡ Βασιλικὴ ἔφυγε ἡσυχά μὲ ἐξείνη τὴν ὑπόθεσιν.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Μάνθος ἔξαφνα καὶ ἀπροσδόκητα ἐπέστρεψεν εἰς τὸ χωριὸν του... Ἐίχε μάθῃ ὅτι ὁ γάμος τῆς Μαρούλας ἔγινε καὶ ἀξένιαστος ἐπῆγαινε στὸ σπίτι του. Ἐκουβαλοῦσε μόνος τὰ πράγματά του, εὐχαριστημένος ὅτι ἐκέρδισε λίγα λεπτὰ τοῦ θὰ ἔδιδε στὸν ἄνθρωπο νὰ τὰ μεταφέρει. Ἄλλ' ἐνῶ εὐρίσκετο εἰς αὐτὴν τὴν εὐχάριστη σκέψιν του, ἐφάνη ἔμπρός του ἡ θεία του. Ἐκείνη καθὼς τὸν εἶδε, ἔτροξε μὲ ἀληθινὴ χαρὰ κοντά του, ἐνῶ ἐκεῖνος τῆς ἔλεγε μὲ ψεύτικο χαμόγελο.

— Ἐ; νὰ σοῦ ζήσουν θεῖά, ἔμαθα τοὺς γάμους.

— Ποιοὺς γάμους, τὸν διέκοψε ἐκείνη μὲ ἀπορία.

— Τῆς Μαρούλας καλέ...

— Χωρὶς νὰ ἴσουν ἐσὺ ἐδῶ, δὲν εἰμπορούσαμε νὰ κάνουμε γάμους, εἶπε μὲ σοβαρότητα ἡ Βασιλική.

— Μπα, γιὰ μέναν θεῖά, γιὰ μένα, μεγάλο μου τὸ χατίρι.

— Ὅχι γιὰ σένα, ἀλλὰ γιὰτι ἐπερίμενα τὸ «θέλημα» τοῦ σοῦ ἐδάνεισα Μάνθο.

— Τὸ «θέλημα»; ἐπανάλαβεν ἐκεῖνος τονίζων μὲ ἐκπληξί τὴν λέξι.

— Τῆς ἑκατὸ λίρες, τὰ κεράσματα καὶ τὴν προῖκα παιδί μου τῆς ὀρφανῆς τοῦ σοῦ ἐδάνεισα, εἰπ τρέμουσα ἡ θεία του.

— Μ' ἐδάνεισες; Ἐμένα; Ἐσὺ; Ἐσὺ νὰ δανείσῃ ἔμένα; Ἄμ' τοῦ τὰ βρήκες δὲ μοῦ λές; Βλέπω καὶ μὲν θεῖά ὅτι ὁ γάμος τῆς Μαρούλας σ' ἔκαμε νὰ μὴν ξέρης τί λές. Πῆγαινε στὸ καλό...

Καὶ καθὼς εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια ἐπροχώρησεν εἰς τὸν δρόμον του καὶ ἄφησε τὴν Βασιλικὴν ἐμβρόντητον. Ὅταν ἔφθασε εἰς τὸ σπίτι του ἐμπῆκε μέσα σὰν θηρίο. Ἄν καὶ ἀπουσίαζε τόσους μῆνες εἰς τὴν ξενιτειά, καὶ ὅλοι ἔτρεξαν τὰ τὸν ὑποδεχθῶν, ἐκεῖνος χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς τρυφεράς ἐκδηλώσεις τῶν ἐμπῆκε εἰς τὴν κάμαρά του μουμουρίζων ἀπειλὰς καὶ ἔκλεισε μὲ πάταγον τὴν πόρτα. Ἡ Ἀργυρῶ εἶδε τότε ἓνα δάκρυ εἰς τὰ μάτια τῆς Ἄνας, καὶ ἔσπευσε κοντά τῆς νὰ τὴν παρηγορήσῃ ἐνῶ ἔσφογγίζε κρυφὰ τὰ ἰδία τῆς. Ἐπειτα ἐμαζεύτηκαν καὶ ἡ δύο εἰς τὴ «γωνιά», ἐμπόδισαν τὴν Ἀργυροῦλάν νὰ κάμῃ ἀταξίες καὶ ἔμειναν ἐκεῖ σιωπηλαί, τρομαγμένα καὶ τὸν παρακολουθοῦσαν τοῦ θορυβοῦ καὶ πηγαίνοντο εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον. Ἀρκετὴ ὥρα ἐπέρασε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ὁ Μάνθος ἐκουράσθη φαίνεται καὶ ἔπαυσε νὰ πηγαίνεσθαι καὶ νὰ ὑβρίζῃ. Τώρα ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβληθῇ περισσότερο εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἤξευρε ὅτι μόνον διὰ τοῦ δρόμου θὰ τὸ ἐπετύγγανε. Ἐγνώριζε ὅτι ἀδικοῦσε τὴν θεῖαν του καὶ τὴν ἐξαδέλφη του, καὶ δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ δι' αὐτὸ μεμψιμοιρίας. Ὅταν ἔξαφνα ἡ μικρὰ Ἀργυ-

παρακάλεση διά τὸ Μάνθο ἢ συγχωρηθεῖσα ψυχῇ της. Ἀνοίγει τὰ χεῖλη της ἀλλὰ βιαίως διακόπτεται: Ἀκούει μέσα σὸ σπῆτι, νὰ κτυποῦν φοβερὰ οἱ πόρτες καὶ φωνές καὶ θόρυβος ἄγριος νὰ φθάσει εἰς αὐτήν. Ἡ ψυχὴ της ποῦ εἶνε ἔτοιμη νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σῶμα της ταράσσεται περισσότερο. Τὰ μάτια της, στρέφουν γύρω της καὶ με ἀπορία βλέπει ἔμπρός της τὴν ἀδελφὴ της Βασιλική. Ἡ Ἀργυρὸν θέλει νὰ τῆς τείνῃ τὰ χέρια νὰ ψιθυρίσῃ λόγια ἀγάπης, ἀλλὰ τὰ χεῖλη της μίαν ἀφίπνουν φωνήν.

— Συγχώρα με, καὶ πέφτει νεκρά.

Ἡ Βασιλικὴ πλησιάζει ταραγμένη. Τῆς κλείνει τὰ μάτια, τὴν συγχωρεῖ ἀπὸ ὄλη της τὴν καρδιά καὶ τῆς φιλεῖ με συγκίνησι τὸ μέτωπον, ἔνῳ μέσα ὁ Μάνθος ἐξακολουθεῖ νὰ κτυπᾷ τῆς πόρτες καὶ ὅτι εὐρίσκει ἔμπρός του διὰ νὰ ἐξαναγκάσῃ τὴν Βασιλικὴ νὰ φύγῃ τὸ γρηγορώτερον...

Ἀφοῦ ἔθαψε ὁ Μάνθος τὴν μητέρα του ἀνεχώρησεν δι' ὀλίγας ἡμέρας. Ὅχι διότι δὲν ἀντίειχε νὰ μείνῃ ἐκεῖ, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν ἀναγκασθῇ καὶ ἐξοδύσει πολλὰ εἰς τὸ μνημόσυμόν της. Ἀφῆκε παραγγελία νὰ τὸ κάμουν εἰς τὸ νεκροταφεῖον με ἕναν πατᾶ καὶ ἔφυγε. Προηγουμένως ὅμως εἶχε διαπράξῃ καὶ ἄλλο κακοῦργημα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ἈΝΕΚΔΟΤΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ BENIZELOU

Ἔχομεν τὴν καλὴν τύχην χάρις εἰς τὰς φιλοτίμους ἱστορικός ἐρεῦνας τοῦ ἐν Ἰθάκῃ κ. Καραβία, πρώην ἀρχαιοφύλακος τῆς νήσου, νὰ περιλάβωμεν εἰς τὰς σελίδας μας ἀνέκδοτον ἐπιστολήν τῆς Ἁγίας Φιλοθέης.

Κόρη τοῦ Ἀγγέλου Βενιζέλου ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ διεκρίθη διὰ τὴν παιδείαν της, τὰ ἐλεήμονα αἰσθημάτα της, τὴν εὐσέβειάν της καὶ τὴν ἀφοσίωσίν της εἰς τὰ ὑψηλὰ παραγγέλματα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀπέθανε μέσα εἰς κακοιχίας καὶ διωγμοὺς τὴν 19 Φεβρουαρίου τοῦ 1589. Ἡ Ἐκκλησία μας, ἢ ὁποῖα ἀνεγνώρισε τὰς ἀρετὰς της, τὰς θυσίας της, καὶ τὴν ἀγιότητα τῶν αἰσθημάτων της συμπεριέλαβε αὐτὴν μεταξὺ τῶν Ὁσίων, καὶ τὴν μνήμην της τιμῶμεν ἔκτοτε.

Δείγμα τῆς μορφώσεως τῆς μοναχῆς Φιλοθέης, εἶνε, ἢ δημοσιευομένη ἐπιστολὴ τῆς τὴν ὁποῖαν ἀπευθύνει πρὸς Ἰέρακα τὸν Μέγαν Λογοθέτην, καὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὁποίας λαμβάνομεν ἰδέαν καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ τέλος τοῦ 16ου αἰῶνος.

«Σωρὸς ἀγαθῶν ὠφθησὶ ἡμῖν, καθὰ πον παροιμία φησὶν ἤδη γὰρ ἐνιαυτὸς ἴην, ὅτ' ἤλυθες εἰς πόλιν τοῦ Κέρροπος ἐκ τῆς βασιλευούσης, τότε δὴ κατ' ἐμοῦ σφόδρα ἐλύττησαν Ἀττικοί, μάτην σπουδάσαντες: οὐκ ἐξουδένωσας ὡς εὐήθειες καὶ ὀνηλάτας κατὰ κέντρα λακτίζοντας: τότε φρούραγμα αὐτῶν ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς ὁ Δαβὶδ τὸν ἀλλόφυλον, ὡς δὲ κανθάρους ἐρράπισας τῇ πτέρυγι τοῦ λόγου καὶ φργάδες ὥζοντο ἐκ τῆς θεάς σου λογιώτατε! εἶπας γάρ, εἶπας δίκην ἐμήν' ἐβούλοντο γὰρ οἱ μάταιοι τὸν ἀριστον νικῆσαι, μὴ εἰδότες ἐκεῖνο τὸ παροιμιώδες ὀητόν, Ἄετός ἐν νεφέλαις ἐπτάμενος' εἶπω σοι παροιμίαν θεσπέσιον· δικάζεσθαι Βίαντος κρείσσων καὶ δικαιότερος τρυπάνης' πρὸς δὲ τοσοῦτοις καλοῖς, ποία σοι ἀμοιβὴ πρὸς ἐμοῦ ἀξία γενήσεται; εὐχὴ μου ἔστιν ἕκτενης πρὸς Θεὸν ὑπὲρ σοῦ, καίπερ ἀναξίαν οὔση, ἴν' ὑγιαίνης τῷ ἔσω ἀνθρώπῳ σὺν τῷ ἔσω, τῆς θείας του χάριτος ἀει ἐνεργούσης καὶ ἀπαν ἀβούλητον τιθεμένης ἀτέλεστον' χαίρω μὲν ἐπὶ τῇ σῇ ἀγάτῃ, ἣς οὐδὲν ἂν ἐν ἐμοὶ γένοντο ἱερώτερον' λυποῦμαι δὲ λίαν, ὅτι ἐπὶ μακρὸν ἤδη καιρὸν στεροῦμαι τῆς χουστῆς σου ψυχῆς, καὶ τῶν ἀδῶλων ἡθῶν' ἀλλ' εὐχομαι τυχεῖν τοῦ ποθουμένου, ὁ δοῖη ποτὲ Χριστὸς καὶ ἰδοῦμί σε, καὶ καταπολεύσασαι τῆς ἡδίστης σου ὀμιλίας καὶ τερψιθύμου, καὶ ἐμοὶ δηλώσασαι τινὰ κρύφια καὶ μυστηριώδη ἐκ τῆς θείας γραφῆς, ἃ ποθῶ ἐρωτῆσαι τὴν σὴν ἀγγέλιον. Ἀβουλίαν φερόμενοι Ἀττικοὶ οὐκ οἶδασι διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ' διὸ τὰς μὲν ἀρετὰς μισοῦσι, τὰς δὲ κακίας φιλοῦσι' τοῖς γὰρ ἀνοήτοις ἐπίμειπτα καλὰ, φησι τοῦ τις τῶν σοφῶν, διὰ τοῦτο οὐν καὶ αὐτὴ σιωπῶ πολλὰς ἔβρεις ἀκούουσα, ὡς ἤχους θαλάττης, κλύδωνι μαινομένης' ἀλλ' ἔγωγε τὸν ἄνω δέχομαι κριτήν, ὅστις οἶδε τὰ φαῦλα ἐντελῆ ἀποδώσειν' οὐκ ὡς νομίζουσιν οὗτοι, αὐτοὶ ἐσμέν, ἀλλ' ὡς εἶδεν ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης Κύριος, καὶ ὁ ἀλάθτος αὐτοῦ καὶ παντέφορος ὀφθαλμὸς' ναὶ μὰ τὸν ἡμετέρα ψυχὴ παραδόντα τετρακτὰν πηγὰν ἀενάσου φωτός' εἰ δὲ καὶ μαρτύρων χρεία, οὐκ Ἀθηναῖοι στήσονται, ἀγοραῖον γένος, ἀχρεῖον, καὶ ἄτιμον' τοῦτο δὴ τὸ γένος ἀβούλευτον, ἀνόσιον, ἀνασχυντον, βδελυρόν, ἀπονενομημένον, τὸ στόμα εὐλυτον ἔχον πρὸς λοιδορίαν, μεμφίμορον, καὶ καρδαμώγλυφον, βαρβαρόφωνον, φιλαίτιον, φιλοτάραχον, μικρο-

λόγον, μικρόψυχον, στωμύλον, ὑπερφίαλον, ἀθέμιστον, δολερόν, περιέργον, ἄγρυπνον ἐπὶ συμφορᾷ ἑτέρων' καὶ γὰρ τί ἄλλο εἶπειν, ἔξ αὐτῆς τῆς νεότητος, διώκον ἡμιόνους καὶ αὐτῶν ἐπιμελούμενον, κατὰ τὸν Ἰδομαῖον Δῶκα, ὃν ἀράται Δαβὶδ ἐν νὰ ψαλμῷ; Πῶς δὲ οὔτοι ὀρθὰ νοήσουσιν; ὡν γὰρ τὸ ἔργον βάρβαρον τούτων καὶ ἡ γνώμη βάρβαρος' οὐδαμῶς οὔτοι τῆς δίκης μάρτυροι στήσονται, ἀλλ' ἐντιμοὶ ἄνδρες ἢ ἐλλόγμοι συνιέντες ἀρήθειαν. Νηλέες ἄνωθεν

Ἀττικοί, οἱ τοὺς ἀρίστους ἀπόλεσαν. Σωκράτης ἀδίκως ἀπέθανε συκοφαντηθεὶς ὑπ' αὐτῶν καὶ Θεμιστοκλῆς ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας ἐξηλάσθη, καὶ Μιλτιάδης γέρον ὢν ἐν δεσμοτηρίῳ ἀπέθανε. Τοιοῦτοι πόλλ' αἶψα Ἀττικοί. Τὴν πρὸς ἐμὲ σου εὐσπλαχνίαν τεθεαμένη, θαρρήσασα ἔγραφα ὡς φίλτάτῳ μοι πατρὶ κατὰ τῶν ἀλαζόνων. Βοήθει τοὺς ἔξ ἡμῶν αὐτόθι παραγενομένους κοινούς φίλους σίτε καμοὶ. ΦΙΛΟΘΕΗ ΜΟΝΑΧΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΤΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τῆς δευτέρας ταύτης τραγωδίας ἢ ὑπόθεσις ἔχει οὕτως:

Ἡ πρωτότοκος τοῦ Πριάμου θυγάτηρ,

«ἐκείνη ἢ ἀγριόκαρδη Κασσάνδρα, τὸ θηρίο, τὸ φίδι τὸ τρικέφαλο, τὸ δολερὸ ἀγγεῖο, αὐτὴ ἢ ὑπυλοῦται καὶ ἢ πονηρομένη»,

Τὸν Ἀχιλλέα ἀγαπᾷ, δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἄνδρα. Σιτὸν τοῦν μου με κατέπεισες διὰ νὰ τὸν μοιῶσω καὶ σὶν καρδιά μου πείσε με, καὶ νὰ σ' εὐχαριστήσω. Ὁ νοῦς! ἀδελφὴ, σ' ἄκουσε, τὸ σφάλμα μου γνωρίζει, πλὴν ἡ καρδιά παρήκη καὶ ἀπειθής γογγύζει. Στὸ λογικόν μου τὸν μοῦσόν, τὸν δέλω σὶν καρδιά μου, τοῦτο κινεῖ τὰ χεῖλή μου, αὐτὴ τὰ δάκρυά μου. Νά... δὲν τὸν θέλω... ἔκαμα ἀπόφασιν... τὸ λέγω! Πλὴν δι' αὐτὸν αἰῶνια, δὲν εἰμωρῶ, θὰ κλαίγω!».

κατὰ τὴν «προφύτια» τῆς Πολυξένης Τελέσιλλαν, ἔρῃται ἐμμανῶς τοῦ Ἀχιλλέως, ὅστις, περιφροσῶν τὸν ἔροσά της, ἀγαπᾷ περιπαθῶς τὴν νεωτέραν αὐτῆς ἀδελφὴν Πολυξένην.

Ἐκὰς ἐαυτῆς ἢ Κασσάνδρα καὶ ὑπὸ μίσους καὶ ζηλοτυπίας πρὸς τὴν ἀδελφὴν της κινουμένη

ἀπάτησε τὴν ἄκακην καὶ ἀνώα Πολυξένην, τὴν ἀρετὴν, ταῖς χάραις της, τὴν τέχνην της φθονίας

καὶ αὐτὴν μόνον σὶν τέχνην της νὰ βλάβῃ ἡμπορῶντας, τὸ σῆμα ἱερόσολη τῆς ἀρετῆς ἀράξει, καὶ με αὐτὸ τὸν δόλον της ἢ ἀσεβῆς οκεπᾶει, καὶ με τὴν φευτικ' ἀρετὴν πλανᾷ τὴν ἀδελφὴν της, τὸν γάμον παρασαιτίας ἐχθρῶν εἰς τὴν τιμὴν της, καὶ ὄχι νόον εἰς αὐτὴν τὸν γάμον της ἀχρεῖον, ἀλλὰ κ' εἰς τῶν Τρωαδῶν τὴν γνώμην ἐναντίον ΚΥ ἢ Πολυξένης ἐπίσεισε τοὺς λόγους τῆς δουρίας ὡς συμβουλαῖς ἀδελφικῆς πιστῆς εὐκρινείας»,

καὶ ἀπαντᾷ εἰς τὴν ὑπὸλον καὶ ραδιοῦργον ἀδελφὴν της:

«Τὸν ἀγαπᾷ... πῶς νὰ σ' εἴπω... τὸν ἀγαπᾷ, Κασσάνδρα,

Ἐν τούτοις, ὁ Πριάμος δὲν ἔχει τὰς αἰπὰς με τὰς θυγατέρας του ἰδέας. Μαθῶν παρὰ τῆς Πολυξένης ὅτι, μετ' ὄλην τὴν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα ἀγάπην της, τὸν ἀπαρτεῖται ἀδιὰ νὰ μὴ ἀιτωσθῇ ὁ πατὴρ της καὶ ἢ παρὶς», δηλοῖ εἰς αὐτὴν ὅτι θὰ τῆς τὸν δῶσῃ ὡς σὺγγον καὶ ἔξ ἐνγνώμουνης πρὸς αὐτὸν διότι τοῦ ἐπέτρησε νὰ θάψῃ τὸν νόον του Ἐκωρα καὶ διότι ἀδιαφορεῖ διὰ τὰς τοῦ κόσμου φιναρίας.

Ἀλλ' ἢ Κασσάνδρα, παροῦσα κατὰ τὴν δῆλωσιν ταύτην τοῦ Πριάμου, σπεύδει πρὸς τὸν ἀδελφόν της Πάριον, τὸν ὁποῖον καὶ πείθει ὅτι εἶναι ἀναξιοπραπὸς ἐν ταῦτῳ δὲ καὶ ἐνδειξίς δουλίας ἐκ μέρους τῶν Τρωαδῶν, εἰν δόσων εἰς τὸν Ἀχιλλέα τὴν Πολυξένην. Ὁ Πάριος ἐξ ἄλλον μεταπειθεῖ τὸν πατέρα του Πριάμον, ὅστις νέαν κάμνει πάλιν δῆλωσιν:

«Ἐν δίδω, τ' ἀπεγάσισα, τὴν κόρην μου σ' ἐκεῖνον καὶ ἀσπῖνην δεκακλάσιον τὸ πείσμα τῶν Ἑλλήνων».

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔρχεται παρὰ τῷ Πριάμῳ ὁ Ἀντιμέδων Ζητὸν ἐκ μέρους τοῦ Ἀχιλλέως τὴν Πολυξένην εἰς γάμον, ἄλλως, λέγει, ἐν ἐναντία περιπέσσει πάντες οἱ Ἕλληνες θὰ ἐφορμήσουν κατὰ τῶν τειχῶν τῆς Τροίας. Ὁ Πριάμος — τίποσ ἀλέον γάρος καὶ

τα λαμβάνονται υπό την επίβλεψιν του κατ' οὐκ ἐκδίδονται. Αἱ Μοναὶ ἀπὸ τέκνων εὐπειθῶν πρὸς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ παραγγέλματα τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς, μεταβάλλονται εἰς ἀθέητας ποῦ δὲν ἀνέχονται τῶν δούλων των τὴν ἐπέμβασιν. Ἐκάστη ἐνδιαφερομένη Μονὴ δύναται ν' ἀπειθήσῃ εἰς αὐτὰς προσβάλλουσα τὸ αὐτοδιοίκητον καὶ ἀνεξάρτητον ἐφ' ὅσον γνωρίζει ὅτι εἰς τοὺς Κόλπους τῆς Κοινότητος ὑπάρχουν ὑπολόγισαι δυνάμεις ποῦ θὰ παραλύσουν ἢ θὰ ἐξουδετερώσουν τὴν αὐστηρότητάς. Συνήθως δὲν κατορθώνει ἡ Ἱερὰ Κοινότης νὰ ἀποκρυσταλλώσῃ εἰς ἀποφάσεις τὰς σκέψεις τῆς, διότι διὰ συναρπαγῆς τῶν θρασυτέρων λύνονται αἱ ὑπὸ συζήτησιν διαφοραὶ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἄτυχως ἢ ἐλκῶν ἢ τόσοσιν θλιβερὰ τὴν ὁποῖαν σοῦ δίδω εἶνε ἀκριβῆς ἀναπαράστασις τῶν ὅσων ἐδῶ συμβαίνουν. Ἐλλείπει ἀπὸ τῆς Ἱερᾶ Κοινότητος μία Κεφαλὴ. Ἀπὸ τὸ Ἱερὸν αὐτὸ Σωματεῖον λείπει ὁ **Πρόεδρος, ὁ Ὑπεύθυνος** μετὰ καθηκόντων καὶ δικαιοματιῶν Προεδρικῶν.

Τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸν **Κανονισμόν** δικαιώματα τοῦ Πρωτοεπιστάτου, ὡς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας οὐδέποτε ἀνεγνωρίσθησαν εἰς τὴν πραγματικότητα. Ὁ ἐν ἰσχύει Κανονισμὸς οὐδέποτε ἐφηρμόσθη, παρὰ μόνον ὅταν ἐπρόκειτο, ἀτυχῶς νὰ ἐξηγητήσῃ προσωπικὰ πάθη. Αἰτίαι οὔτε τὴν Νομοθετικὴν, οὔτε τὴν Διοικητικὴν, οὔτε τὴν Λικαστικὴν ιδιότητα τῆς Κοινότητος ἐξηγηρετεῖ. Κατάντησε μίαν **φυλλάδα** ποῦ περιέχει ἄρθρα ποῦ ἀπαγορεύουν, ποῦ δὲν ἐπιτρέπουν τούτο ἢ ἐκεῖνο χωρὶς ὁμοῦ ἀκριβῆ καθορισμῶν τῶν συνεπειῶν τῶν ἀπαγορεύσεων ἢ παραβάσεων, ἢ καὶ τῶν τρόπων τῆς ἐφορμογῆς τῶν ἀποφάσεων ἢ τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν θὰ συννεμορφῶται πρὸς τὰς ἀποφάσεις.

Ὅτι δὲ μέσα στὰς γραμμὰς μου αὐτὰς ὑπάρχει ὄγκος ἀληθείας μαρτυρεῖται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ σημερινὸν καθεστὸς τῶν πλείστων Μονῶν εἶνε προὐδόν βίας, παρανομίας καὶ ἀδυναμίας, γὰρ νὰ περιορισθῶν εἰς τὰς ἐπιεικτέρας ἐκφράσεις καὶ τοὺς ἐλαφροτέρους χαρακτηρισμοὺς.

Οἱ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ προϊστάμενοι τῶν Μονῶν ἀνῆλθον διὰ πραξικοπήματος εἰς τὴν Ἀρχὴν εἶνε δὲ ἐποχρωμένοι νὰ παλαίωσι χάριν πλείον τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος των θυσιάζοντες τὰ γενικὰ συμφέροντα τῶν Μονῶν καὶ τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν ἰδρυμάτων.

Παρίσταται ἀνάγκη ὡς ἐκ τούτου Καταστατικοῦ ἢ Συνταγματικοῦ χάριτος, Νομολογίας εἰδικῶς Ἁγιογραφικῆς ἀναλόγου καὶ προσidiaζούσης πρὸς τὸν Μοναχικὸν βίον.

Γεννᾶται τὸ δίλημμα αἱ Μοναὶ ἢ πρέπει νὰ παραμείνουν Οἴκοι Κυρίου, Οἴκοι προσευχῆς ἐξελισσόμενα πραγματικὰ ψυχῆς καὶ πνεύματος ἢ νὰ παύσουν

νὰ ὑπάρχουν ὡς τόποι Ἱερᾶς ἀσκήσεως καὶ νὰ μεταβληθῶν εἰς Μουσεῖα Θεολογίας, Τέχνης καὶ Ἱστορίας ἐξοραϊσμένα ἀπὸ τὸν μαρτυρικὸν στολισμὸν τῆς ζωγραφικωτέρας φύσεως τῆς Γῆς.

Ὁ ἐμπαιγμὸς θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων εἶνε καιρὸς νὰ φυγαδευθῆ ἀπὸ τὸ Ἁγιον Ὄρος.

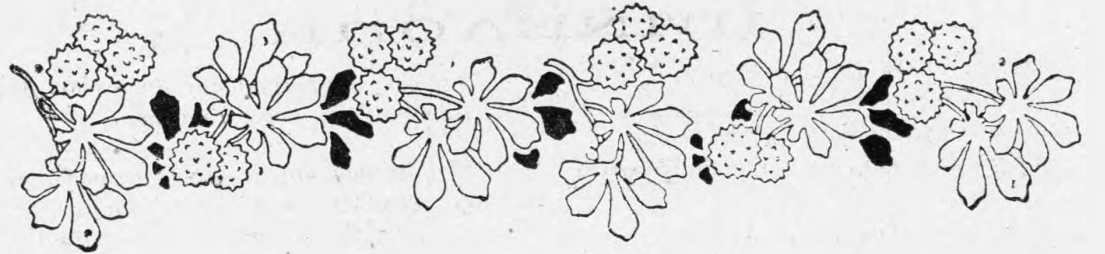
Ἀπὸ τὴν στιγμήν ποῦ ἡ Θεὰ Ἐλευθερία μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς εἰς τὸ Ὄρος, ἀπὸ τὴν στιγμήν ποῦ τὸ φάσμα τῆς τυραννίας κατεκορημίσθη ἀπὸ τὴν Κορυφὴν τοῦ Ἄθως εἰς τοὺς βυθοὺς τοῦ Αἰγαίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δογματῆται μία ὀλιγαρχικὴ κλίμα μέσα εἰς τὸ περιβάλλον τῆς ἱερότητος, τοιαύτης ἱστορικῆς μεγαλειότητος καὶ ὑπερθυμαστικῆς ἀριστοτεχνικότητος.

Ἐδῶ ποῦ πνέουν οἱ ἀγρότεροι Ζέφυροι τῆς ποντιᾶδος αἴρας, ἐδῶ ποῦ τὸ καταγάλανον κύμα τῆς θάλασσης εἶναι τόσοσιν ἀδελφωμένο μετὰ τὴν καμπύλην τῆς πρασινοστόλιστης ἀκτῆς, ἐδῶ ποῦ ὁ Ἄθως πιστὸς εἰς τὰς ἀγρότερας παραδόσεις ἐκτείνει ἀκούρατος τὴν εὐεργετικὴν σκιάν του καὶ ἐξαπολύει τῆς μυρομένης πνοῆς του σιτὴ θεοσιεῖρα σκηνογραφία ποῦ ἀπλώνεται γύρω του, ἐδῶ ὅπου ἡ ἀγρότης τῆς Θεοτόκου ἐφορεύει ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν ἐπισχυτικὴ καὶ παρηγορὸς τῆς ἀνθρώπινης δυστυχίας, ἐδῶ ποῦ δοθῶνεται ἓνα ὑπεραιωνίβιον παρελθὸν βαμμένο στὸ αἶμα καὶ ἐξηγιασμένο ἀπὸ τὸ μαρτύριο ἐδῶ πρέπει, στὰ χροῖα μας, νὰ ἐξαφανισθῆ τὸ μόλυσμα καὶ νὰ ἐξηγειανθῆ ἡ ἀτμόσφαιρα.

Ἐπίσης παρίσταται ἀνάγκη συντάξεως ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Μονῶν ἀποτρέποντος καὶ περιορίζοντος τὴν ἀδυναμειαν καὶ τὴν τυραννικὴν ὀλιγαρχίαν.

Ἐπὶ τοῦ γενικοῦ καὶ σοβαροῦ αὐτοῦ ζητήματος ὀφείλω νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν προσοχὴν ὁλων τῶν παραγόντων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Φυλῆς μας καὶ εἰς τὴν ἐπομένῃν ἐπιστολὴν θὰ ὁμιλήσω καὶ πάλιν.

ΔΗΜ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἀπὸ τὴν συλλογὴν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ποιημάτων τὰ ὁποῖα μετέφρασεν ὁ ἐπιφανὴς καθηγητὴς κ. Σίμος Μενάρδος καὶ τὰ ὁποῖα ἐκδίδει ἐντὸς ὀλίγου εἰς τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «**Στέφανος**».

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΑΙ

— Ἡ Ἰφιγένεια ὅτε κατὰ πρῶτον ἤκουσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ πατρός της νὰ θυσιάσῃ εἰς τὴν Ἀρτεμιν χάριν τῆς ἐναντίον τῆς Τροίας ἐκστρατείας, ἤρχισεν, ὡς κόρη νὰ θρηνηθῆ. Ἀλλὰ κατόπιν βλέπουσα καὶ τὸν Ἀχιλλεῦ μετὰ τὸν ὁποῖον ἦτο μνηστευμένη, κινδυνεύοντα χάριν της, ἀποφασίζει ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ πατρίδος καὶ λέγει πρὸς τὴν μητέρα της τὰ ἑξῆς. —
— Ἡ ψυχολογία εἶνε θαυμαστικὴ, νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ κόρη θερμαίνεται σιγά—σιγά καὶ ἐνθουσιάζεται καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἦχον τῆς φωνῆς της. —

Ἄδικα μετὰ τὸν πατέρα, μάνα μου, θυμώρεις ἴσως. Νὰ παινέσωμε τὸν ἔενο πρέπει τὸν εὐγενικό, μὰ νὰ δοῦμε κίβλα μήπως πέσῃ στοῦ στρατοῦ τὸ (μῖσος

καὶ χωρὶς νὰ ὠφεληθοῦμε πάθη τίποτε κακό.

Ἄκουσε τί μοῦ συνέβη μεσ' στοῦ νοῦ μου τῇ (λαχτάρα

ν' ἀποθάνω μοῦχει δόξει· τοῦτο θέλω τὸ καλὸ δοξασιμένα νὰ τὸ κάμω καὶ ν' ἀρήσω τὴν τρομίαν, Μάνα μου ἔλα καὶ μαζί μου σέβου πῶς καλὰ μιλῶ τὴν Ἑλλάδα ν' ἀποβλέπῃ σ' ἐμὲ τώρα δὴ τὴν εἶδα καὶ τῆς Τροίας εἶν' ἡ τύχη κ' ἡ κατασκαφὴ σ' ἐμὲ, κίαν οἱ βάρβαροι ἀδικήσουν ἄλλοτε μίαν Ἑλ- (ληνίδα

δὲν θ' ἀρήσουν τέτοια ὕβριν ὅλ' οἱ Ἕλληνες ποτέ.

Τῆς Ἑλένης θὰ πληρώσουν τώρα τὸν χαμὸν ἐκεῖνο! Κίβλ' αὐτὰ θὰ κατορθώσω μετὰ τὸν θάνατόν

(μου ἐγὼ, καὶ πῶς σφῶζω τὴν Ἑλλάδα τὸνομά μου θ' (ἀπομείνη.

Χάριν μίαν ψυχῆς δὲν πρέπει τόσο νὰ μικρολογῶ. Μ' ἔκαμες γιὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὄχι μάνα, μόνη (ἐσένα!

Ἄνδρες ἔτρεξαν χιλιάδες τὰ παιδιὰ των νὰ ζωθοῦν τὰ κουπιά χιλιάδες ναῦτες ἔδραξαν τὰ φτερωμένα, ὅλοι τους γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἔτοιμοι νὰ σκοτωθοῦν. Κί' ὄλα αὐτὰ νὰ σταματήσῃ μίαν ἢ ψυχὴ τὰ γενναῖα; Εἶνε τάχα δίκιο τοῦτο; θὰν ἢ ἄρησῃ μου δοθῆ; Τῶρ' ἄς ἔλθωμε καὶ στάλλω. Πρέπει ἐγὼ τὸν (Ἀχιλλεῖα

νὰ τὸν μπλέξω σὲ διαμάχην ποῦ μπορεῖ νὰ σκοτωθῆ; Τέτοιος ἄνδρας παρὰ χίλιες κόρες ζωντανὸς ἀξίζει! Κίαν ἢ Ἄρτεμις τὸ σῶμα τοῦτο θέλῃ γιὰ τιμὴ, πῶς μπορεῖ θρηνητὴ κοπέλλα μίαν θεὰ νὰ τὴν (μποδίζει;

Τῶρχει ἀνάγκη; Τὸ χαρίζω σὴν Ἑλλάδα τὸ κορμί! Σφάξετέ με καὶ νικάτε! Τ' ἄριστο τῶν μνημοσύνων θὰν αὐτὸ γὰρ μένα, δόξα παιδιὰ, γάμος καὶ γιορτή. Ἕλληνες νὰ ἔρχων βαρβάρων, ὄχι βάρβαροι Ἕλλήνων πρέπει μάνα· ἐκεῖνοι σκλάβοι κ' ἐλεύθεροι εἶναυτοί!

ΑΠΟ ΤΟΝ "ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ" ΤΟΥ Κ. Ι. ΠΟΛΕΜΗ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ὁμηερίς σ'τόν ἄργα μὲ σκυμμένη,
(τῆς ἄρετῆς ἀσφραγιστὴν ἀσπίδα),
τῶν μνηστήρων ὑφαίνεις τὴν ἐπίδα
σοῦ ἢ αἴση σου τὴν νύχτα τὴν ζεφαίνει

Ἔτσι ὁ χειμῶνας ζεφυλλίζει ἀγάμ
τὰ δέντρα, ὡς σοῦ νὰ ροῦ τὸ καλοκαῖρι
καινούργια φύλλα στὰ κλαδιὰ νὰ φέρη
νᾶρρη ὁ χειμῶνας νὰ τὰ ρίξη ἀγάμ

Ἔτσι τὰ χρόνια τῆς ἀνοδοχῆς σου,
βαρειά, οὐδνηροεῖδη διαβαίνου
χωρὶς ν' ἀφήνουν αἴσω των οὐτ' ἕναν
ἴσκιον βέβηλον κώδου σὲ τὴν ψυχὴ σου.

Πλέκοντας καὶ ζεωμέκοντας στὰ ὑφάδια
τὸ χτένι τοῦ ἄργα μ'εοῦ σου, Πηνελόπη,

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΜΠΑΡΡΕΣ

Ἀπέθανε τὸν μῆνα αὐτὸν εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν ὁ Μωρίς Μπαρρὲς, ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς καὶ πολιτικός καὶ ἐπὶ πλέον θερμὸς φιλέλληνας. Ἐγεννήθη εἰς Chartres τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1862. Τὰς πρώτας σπουδὰς τοῦ τὰς ἐπεράτωσεν εἰς τὸ Λύκειον τοῦ Νανσύ καὶ τὸ Κολλέγιον τῆς Μιλλγκράνδας καὶ κατόπιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὅπου ἐπήρξε τὸ δίπλωμά του.

Ὁ Μπαρρὲς τὴν σταδιοδρομίαν του τὴν ἤρξισε συν-εργαζόμενος εἰς διάφορα περιοδικὰ. Βραδύτερον ὅμως τὸν ἐπ'αυθεν ἡ πολιτικὴ καὶ εἰς ἡλικίαν 27 ἐτῶν ἐξελέγη τὸ πρῶτον πληρεξούσιος τῆς Νανσύ. Ἦτο τότε ὁ νεώτερος τῶν μελῶν τοῦ Γαλλικοῦ κοινοβουλίου. Ὅπως ἄργότερα ὅταν ἀνηγορεύθη Ἀκαδημαϊκὸς εἰς ἡλικίαν τεσσαράκοντα ἐτῶν ἦτο ὁ νεώτερος ἐξ ὄλων τῶν Ἀθανάτων.

Τὸ φιλολογικὸν ἔργον τοῦ Μπαρρὲς εἶνε ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα, τὰ πρωτοτύπουτα καὶ δυνατώτερα ἔργα τῆς σύγχρονης Γαλλικῆς φιλολογίας. Ὁ Συγγραφεὺς τοῦ «Κήπου τῆς Βερενίκης», τῆς τριλογίας τοῦ «Μυθιστορήματος τῆς Ἐθνικῆς», τῆς «Ἐνεργείας» καὶ τῶν ἄλλων ἔργων, θεωρεῖται δικαίως ὡς μὴ ἀπὸ τὰς ἐξοχωτέρων Γαλλικῶν δόξων. Ὁ Μπαρρὲς ἀπέθανε προσβληθεὶς ὅπως γράφεται. Ἐνὸς παραξυσμῶς στηθάγχη τοῦ ἐπέφερε τὸν θάνατον τὴν στιγμὴν τοῦ ἐνόμιζον ὅλοι οὗτι καθε κίνδυνος εἶχεν ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ

στοῦ νοῦ σου τριγυρνοῦν ἄγνωστοι τόποι,
ἀέλαγα ζένα, κύματα κοσάδια

Τοῦ ἀντρός σου τὸ καράβι παραδέρνει
σὲ τροκυμίες, κ' ἢ ἐπὶ τῆς σου δεξιῆς
τ' ἀκοιοθεῖ κ' οὔτε στιγμή τὸ ἀφήνει,
ὄσων τῆς Τρῳάδας ἢ ὄρη τὸ φέρνει.

Ξερεῖς ὡς Κίρκη κι' ἄλλη Κίρκη
[κι' ἄλλη

σο μὲς αὐτῆς στοῦ δικό σου τὸν ἕνα
τὰ δίχτυα των δὰ ρίξουν, δολωμένα
μὲ ἄλλα μάγια, μὲ περιόσια κάλλη.

Μὰ ἢ αἴση σου αὐτὲ δὲν ἀσοοταίνει
μὲ τὴν καθάρια νὰ σοῦ λῆν φωνὴ τῆς
αὐτῆς ἢ αἰσθητὴ ἢ ἀγάση εἶνε μαρνήτης
σοῦ τραβάει καθε ἀγάση ἀγανεμένη.

τὴν πολύτιμον ὑπαρξίαν του.

Ὁ ἐκλεκτότερος κόσμος τῶν Γαλλικῶν Γραμμάτων, τῆς πολιτικῆς, τῆς τέχνης, τῆς ἐπιστήμης, ἐκή-δευσε μὲ εὐκρινὴ λύπην τὸν μεγάλον Νεκρόν.

Ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος συμμερίζεται ὀλοφύχως τὴν λύπην τῆς Γαλλίας διὰ τὸν θάνατον τοῦ Μωρις Μπαρρὲς.

ΤΟ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΟ ΠΑΙΔΙ ΡΕΝΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Ἐπ' αὐτὸν τὸν τίτλον ἀνηγγέλη εἰς τὰς ἐφημερίδας ἢ ἐμφάνισις τῆς ἐπταετίδος Ρέννας Κυριακοῦ εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Παρνασσοῦ ὅπου ἡ μικρὰ συνθέτις ἔδωκε τὴν πρώτην συναυλίαν μὲ ἔργα ἰδικῆς τῆς ἐμπνεύσεως. Περὶ τοῦ ὑπερφυσικοῦ αὐτοῦ φαινομένου θ' ἀπολογηθῶμεν διὰ μακρῶν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Ὁ Δεκέμβριος ἤρξισε μὲ μίαν ἰσχυρὰν ἐκδήλωσιν πρὸς τὴν μουσικὴν. Κάθε ἡμέραν σχεδὸν ἔχομεν μίαν συναυλίαν. Εὐτυχῶς οὗτι ἐφέτος ὄχι μόνον τὸ ποσὸν ἄλλὰ καὶ τὸ ποιὸν τῆς μουσικῆς φαίνεται ὅτι ἀξίζει καθε ὑποστήριξιν ἐκ μέρους τοῦ φιλομουσοῦ κοινού.

Ἀρχίζομεν ἀπὸ τῆς Λαϊκῆς Συναυλίας ποὺ δίδονται κάθε Κυριακὴν εἰς τὸ θέατρον «Ἰντεάλ». Ἐκεῖ δίδει τὰς συναυλίας του τὸ Ἑλληνικὸν Ὁδεῖον. Ὁ κ. Σούλτσε ἐπαίξε μὲ ἀκρίβειαν τὸ κονσέρτο τοῦ Μέντelson. Ὁ κ. Λαυράγας ἐπέτυχε πολὺ μὲ τὴν «Χότα Νοβάρρα». Ἐπίσης ἤρξαεν ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἄριος τῆς Μιμῆς καὶ τῆς ἄριος τῆς Μπατεφλάου ἀπὸ τὴν Ρωσσίδα κυρίαν Zyda Berg. Ἔχει φωνὴν συμπαθεῆ καὶ διανύη, καὶ ἠξεύρει ν' ἀποδίδῃ ἐκεῖνο ποὺ τραγουδεῖ.

Ἀρίστην ἐντύπωσιν ἔκαμεν ἡ ἐνορχήστρωσις τοῦ «Πέρσικου Χοροῦ» ἀπὸ τὸν συνθέτην κ. Καρλίβαγον. Διηθῆνε μόνος του τὴν ὀρχήστρην, καὶ δίδει πολλὰς ἐλπίδας ἢ μπαγκέττα του.

Ἀλλὰ καὶ ἡ τετάρτη Συναυλία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου ἀφῆκε καλὰς ἐντυπώσεις. Ἤρξαεν μὲ τὸν «Καλιφὸν τῆς Βαχδάτης», καὶ ἐτελείωσε μὲ τὸ «τραγοῦδι χωρὶς λογία» τοῦ Τσαϊκόβσκι, καὶ τὸ πρελούδι τῆς τρίτης πράξεως τοῦ «Λόουκριν» τοῦ Βάγκεν.

Ἡ μεγαλόπνευστος μελωδία τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ συνθέτου ἐνθουσίασεν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὸ φιλομουσοῦ κοινόν.

**

Ἡ Δευτέρα καὶ ἡ τρίτη Συναυλία τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν δὲν ὑπέστησαν εἰς ἐπιτυχίαν. Ἡ Συμφωνία ἐν τούτοις τοῦ «Σκριαβίν» ἡ ὅσον φορτικὴ παρὰ τὴν ἀκριβὴ τῆς ἐκτέλεσιν δὲν ἤρξαεν. Ἀντιθέτως ὅμως ἤρξαεν πολὺ ἡ «Σεραζάντ» καὶ ὡς ἔργον καὶ ὡς ἐκτέλεσις. Ἐπίσης ἀπεδόθη πολὺ καλὰ ὑπὸ τοῦ κυρίου Μληντικόφ, τὸ παραμῦθι τοῦ Ρίμσκυ—Κορσακόφ. Εἰς τὴν τετάρτην ὅμως συναυλίαν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, τὸ ἐνδιαφέρον ὑπερῆκε μεγαλειότερον ἀπὸ ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἐκτέλεσεως ἔργων Ἑλλήνων Συνθετῶν. Ἐδόθη εἰς τὴν Ὀλύμπια, καὶ ἤρξαεν μὲ τὴν ἄγνωστην Danza de gnomi τοῦ Σαμάρα. Μετ' αὐτὸ ἐπαίχθη τὸ «Δελινό» τοῦ κ. Ἀξιώτη, καὶ τοῦτο ἠκολούθησε ἡ Μπάλλαντα τοῦ κ. Λαμπιλλέ. Ὁ «Ἀητός» τοῦ κ. Σκιάμου, τὸ δημοτικὸν τραγοῦδι τῆς Ἡπείρου, δὲν ἐνέπνευσεν ἐπιτυχῶς τὸν συνθέτην του. Εἰς τὴν Ἀρχαϊκὴν Σούτα ὅμως ὁ κ. Σκιάμους ὑπέστη. Εἰς τὴν Βάρβογλης ἔδωκε τὸ «Ἑλληνικὸν Κακρότσιον» τὸ ὅποσον ἐξέτελεσε μὲ πολλὴν ἀκρίβειαν ὁ Βιολοντελλίστας κ. Παπαδημητρίου. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἤρξαεν περισσότερο εἰς τὸ κοινόν, ἦσαν αἱ «Θρησκευτικαὶ ἐντυπώσεις» τοῦ κ. Λαυράγα. Τὸ κομμάτι αὐτὸ εἶνε μὴ καλὴ ἔργασια τοῦ συνθέτου μὲ καθαρὰς μελωδίας καὶ ἀρμονικὰς γραμμάς αἱ ὅποια πάντοτε θέλγουν ἐκείνους ποὺ αἰσθάνονται τὴν μουσικὴν. Ὁ κ. Μπουντικόφ εἶχε τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῆς Συναυλίας τῶν Ἑλλήνων Συνθετῶν καὶ ἔδειξε ὅλον τὸ καλλιτεχνικὸν του ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἔργων τῶν συναδέλφων του.

ΘΕΑΤΡΑ

Εἰς τὴν γεμερὴν θέατρα ἐξακολουθοῦν τὰς παραστάσεις των αἰ θίασοι ὅσοι παίζουσι Ὁπερέτες. Εἰς τὸ θέατρον Κοκοποῦλη, ἐδόθη ἡ «Κοντέσσα τοῦ Χοροῦ» ἡ ὅποια τόσον πολὺ ἤρξαεν τὸ καλοκαίρι ὅταν ἐδόθη ἀπὸ τὸ θέατρον τῶν Λιονουσίων. Ἦδη τὰς γερμανίδας καλλιτέχνιδας διεδέχθη ἡ Λεσποινὴς Ὀλυμπία Καγιώτη, ἡ ὅποια εἶνε ἀξιώτατος διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν τῆς ἐξέλιξιν. Ἡ Λιγὴ Ἐβνη Λαμάσκου ἐξτελείωσε μὲ ἰδιαιτέραν χάριν τοὺς χοροὺς τοῦ ἔργου.

**

Ὁ θίασος τοῦ Ὁδείου, ἔδωκε εἰς τὸ Ἑθνικὸν θέατρον ἕνα πρωτότυπον ἔργον τοῦ κ. Πολέμη, τὸ παραμυθόπαιον «Μία φορὰ καὶ ἕναν καιρό». Τὸ ἔργον εἶνε ἕνα καθιερὸν πλάσμα τῆς φαντασίας τοῦ ποιητοῦ, μὴ ἀναδημιουργία μεσαιωνικοῦ θεατροῦ, καὶ γίνω ἀπὸ τὸν θεατὸν αὐτὸν πλεῖστα καὶ ἡ τραγικὴ μοῖρα δύο προσώπων τὰ ὅποια ἐγεννήθησαν διὰ νὰ εἶνε εὐτυχῆ.

Τὸ ἔργον τοῦ κ. Πολέμη ἔχει τὴν ἀρετὴν τῶν στίχων καὶ ἀρτιαν τὸ δραματικὸν ἐνδιαφέρον. Ἀλλὰ καὶ ὁ θίασος τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὁδείου ὁ ὅποιος τὸ ἐδίδαξε κατέβυλε καθε προσπάθειαν διὰ νὰ τὸ ἀποδόσῃ μὲ τὴν μεγαλύτεραν ἐντέλειαν.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας τῶν Πορισίων ἐδῶκεσαν συμμετοχὴν τὰ ἑξῆς κράτη.

Ἀυστραλία, Βουλγαρία, Βέλγιον, Δανία, Ἑσθονία, Ἰαπωνία, Μεγάλη Βρετανία, Χαίτη, Ἰνδία, Ἰταλία, Νέα Ζηλανδία, Περσὶ, Ἑλβετία, Σουηδία, Ἡνωμένοι Πολίται, Τσεχοσλοβακία, Τουρκία, Λιθουανία, Αἴγυπτος, Ἰαπωνία Ἀργεντίνη, Νορβηγία, Φιλανδία, Ὀλλανδία, Λουξεμβούργον καὶ Γιουγκοσλαβία.

Ἡ Ἑλλὰς ἡ ὅποια ὑπέστη ἡ κοίτης τοῦ Ἀθλητισμοῦ λάμπει διὰ τῆς ἀπουσίας τῆς. Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχει ἔδω ἀρκετὴ Ἀθλητικὴ κίνησις καὶ εἶνε κριμα ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ μείνῃ ἀμέτοχος εἰς τὸν παγκόσμιον εορτασμόν τῆς ἀλλῆς καὶ τῆς νεότητος.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ

Ἡ πνευματικὴ ἀκμὴ.

Διὰ τὰς ἀγγλικὰς φιλολογικὰς κορυφὰς εἶνε τετραγωνικῶς ἀποδειγμένον ὅτι ἡ πλήρης ἀκμὴ τοῦ νοῦ ἐπέρχεται μετὰ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας. Πρὸς ἐπιβεβαιώσιν τῆς ἰδέας αὐτῆς ἀναφερόμεν τὰ ἑξῆς παραδείγματα.

Ὁ Τέννισον ὁ δαφνοστεφὴς ἀγγλος ποιητής, ἔγραψε τὰ τελειώτερα τῶν ἔργων του, τὰ εἰδύλλια του ὅταν ἦτο πενήτηκοντα ἔτων. Ἐτελείωσε δὲ τὴν ἀληθῶς θαυμασίαν αὐτὴν σειρὰν ὅταν ἔφθασε τὸ ἑξηκοστὸν δευτέρου ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ὁ Μακώλαι, ὁ διήσημος ἱστορικός, τὸ μέγα αὐτοῦ ἔργον τὴν «Ἱστορίαν τῆς Ἀγγλίας» τὸ ὅποιον τοῦ ἐξησφάλισε τὴν ἀθανάσιαν, ἤρχισε μὲν εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν ὄγδον, τοὺς δυὸ ὅμως τελευταίους τόμους τοὺς ἐτέλειωσεν ὅταν εἶχεν ἤδη ὑπερβῆ τὸ πενήτηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ὁ «Ἀπολεσθεὶς Παράδεισος» τοῦ Μίλτωνος εἶνε προῖον πενήτηκοταετοῦς διανοίας τοῦ ἀθανάτου τυφλοῦ ποιητοῦ. Τοῦ Οὐδῶλτερ Σκὼτ τὰ θαυμαστότερα ἔργα εἶδον τὸ φῶς, ὅταν ὁ συγγραφεὺς ἔφερεν ἐπὶ τῆς θάλασσας του τὸ δυσβάστακτον φορτίον πενήτηκοτα καὶ ἔξη Δεκεμβρίων.

Ὁ Κόουπερ πάλιν ἄλλη φιλολογικὴ δόξα τῆς Ἀγγλίας ἠρίθμει περισσώτερα τοῦ ἡμίσεος αἰῶνος ἔτη ὅταν ἔγραφε τὸ περίφημον «Καθῆκον» καὶ ὁ Ντέφν τὸν πασίγνωστον του «Ροβινσώνα Κρούζιον» μετὰ τὸ ἔξηκοστὸν δεῦτερον ἔτος.

Ἡ Γεωργία Ἐλλιοτ, ἕκ τῶν διαπρεπεστέρων γυναικῶν συγγραφέων ἔγραψε τὸν «Λαντλ Ντερόντα» πενήτηκοτα δύο ἔτων. Ἀλλὰ μήπως καὶ τοῦ Δάρβιν «Ἡ ἀρχὴ τῶν γενῶν» δὲν ἐγράφη ὅταν πλέον ὁ φιλόσοφος ἐπέρασε τὸ κατώφλι τῶν πενήτηκοτα ἢ δὲ «Καταγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου» τοῦ ἴδιου εἰς ἡλικίαν ἔξηκοτα καὶ δύο ἔτων;

Ὁ Λογκφελλὸς τέλος, τὸ θαυμάσιον ἀσμά του, ὁ «Χιφάδας» ἐλάξευσεν, — αὐτὴ ἢ λέξις ἀρμόζει διὰ τοὺς ὑπερόχους ἐκείνους στίχους — ὅταν πλέον εἶχεν ἑορτάσῃ τὴν πενήτηκοστὴν ὄγδον ἐλέτειον τῶν γενεθλίων του, καὶ ὁ Γκρότ ἐξηκοταετής μᾶς ἔδωκε τὴν «Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος».

Τὸ κρανίον τοῦ Κρόμβελ.

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ μιὰ ἐφημερὶς τοῦ Λονδίνου ἀνεκίνησεν ἕνα ἐνδιαφέρον ζήτημα: Ποῦ εὐρίσκειται τὸ πραγματικὸν κρανίον τοῦ Ὀλιβιέρου Κρόμβελ; Περὶ τοῦ σκελετοῦ του εἶνε σχεδὸν βεβαιωμένον ὅτι ἀνευρέθη μεταξὺ τῶν ἄλλων οὔτινες εἶχον ταφῆ πλοσίον τῆς μαρμαρίνης ἀψίδος, εἰς τὰ περίξ τῆς ὁποίας ἐξετελέσθησαν τόσο ἱστορικοὶ ἀπαρχονισμοί. Ἀλλὰ ἢ κεφαλὴ τί ἀπέγινε; Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀπεσπάθη ἀπὸ τοῦ χορμοῦ καὶ ἐξετέθη εἰς Γουενσντμίνστερ Χιὼλ, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐξηκριβωμένον ποῦ μετεφέρθη μετὰ τὴν μακάβριον ἔκθεσιν.

Μερικοὶ ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τῆς Λονδινείου ἐφημερίδος ἔσπευσαν νὰ ἀπαντήσουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἡ Κεφαλὴ τοῦ Κρόμβελ, γράφει ἕνα μέλος τῆς «Λέσχης τῶν Καλῶν Τεχνῶν» — εὐρίσκειται πρὸ ἔτων ὑπὸ τὴν κατοχὴν κάποιου μίς Γουίλκινσον κατοικοῦσης εἰς Σέρτλανδ, καὶ ἰσχυρίζομένης ὅτι ἦτο κατ' εὐ-

θείαν ἀπόγονος τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Αὕτη συνείδηζε νὰ δίδῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰς λεγομένας «ὑποδοχὰς τοῦ κρανίου», ἤτοι ἐπίδειξιν τοῦ λειψάνου εἰς τοὺς προσκεκλημένους συνήθως καλλιτέχνας καὶ λογίους.

Ἄλλη κυρία ἔδωκε τὰς ἀκολουθίας πληροφορίας. Τὸ κρανίον ἐφυλάσσετο εἰς κυτίον ἐκ ξύλου κάδρου φοδραρισμένον μὲ βελούδον καὶ ἐπεδεικνύετο μόνον εἰς σοβαροὺς ἀνθρώπους μέσα εἰς θαμβὸν καὶ ἐπιβλητικὸν φῶς. Μερικαὶ κοκκινωπαὶ τρίχες εἶνε ἀκόμη κολλημέναι εἰς τὸ κρανίον. Κάποιος ἄλλος ἔγραψεν ὅτι ἢ κεφαλὴ τοῦ Κρόμβελ κατέχεται ἀπὸ ἕνα μυστηριώδη κληρικόν.

Καὶ ὁ τελευταῖος ἀπέστειλε μιάν περικοπὴν ἀπὸ ταῦς Τάϊμς τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1874 ἢ ὁποία λέγει τὰ ἔξης:

«Τὸ κεφάλι τοῦ Κρόμβελ βαλσαμωθὲν εὐρίσκειται ἤδη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κυρίου Ὁρατίου Γουίλκινσον εἰς Σάβναξ τῆς κομητείας τοῦ Κέντ. Εἰς τὸ μέτωπον φέρει μικράν ὀλῆν.

Τὰ γραμματόσημα τῆς Γερμανίας

Ἡ Γερμανία εἶνε σήμερον ὁ παράδεισος τῶν γραμματοσυλλεκτῶν. Εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ ὅτι κάθε ἡμέρα ἐκδίδεται καὶ ἕνα νέον γραμματόσημο τὸ ὅποιον μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἐξαφανίζεται. Σήμερον μιὰ ἐπιστολὴ ἐντὸς τῆς Γερμανίας στοιχίζει 75.000 μάρκα, καὶ διακοσίας διὰ τὸ ἔξωτερικόν. Ἦδη ὅμως ἐδημιουργήθη καὶ μιὰ ἄλλη μανία συλλογῆς. Τὰ χαρτονομίσματα «Νοθρ—Γκέλδ», εἶνε τὸ χρῆμα τὸ ὅποιον ἔλλειπει κρατικοῦ χαρτονομίσματος ἔθεσαν εἰς κυκλοφορίαν διάφοροι Γερμανικαὶ πόλεις. Κάθε πόλις ὑπενθυμίζει μιὰ σελίδα τῆς ἱστορίας τῆς, ἐπὶ τῶν χαρτονομισμάτων τούτων. Βλέπει κανεὶς κράνη, πολεμιστὰς κρημνισμένα τεῖχη μέσα εἰς γυρλάντες ἀπὸ ἀλύσεις καὶ θυρεοὺς. Ἐπίσης εἰκονογραφοῦνται καὶ διάφορα περιεργὰ εἰσισόδια.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Νέα Ζωή. Μηνιαῖον φιλολογικὸν περιοδικόν. Ἐκδίδεται εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Φῆρος.—Περιοδικὸν μηνιαῖον. Ἐκδίδεται εἰς Βόλον.

Λογοτεχνικαὶ Σελίδες. Περιοδικόν. Ἐκδίδεται εἰς Χανιά Κρήτης.

Ἐρασιότης.—Περιοδικόν. Ἐκδίδεται εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Ἀγῶνας τῆς γυναίκας.—Μηνιαῖον δελτίον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλληνίδων ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Γυναίκας.

Λογοτέχνης.—Δεκαπενθήμερον φιλολογικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον εἰς Βόλον ὑπὸ ὀνόματι φιλολογοῦντων νέων.

Ἐσπερος.—Μηνιαῖον περιοδικόν, ἐκδίδεται εἰς Σύνρον. **Μακεδονικὰ γράμματα.**—Μηνιαῖον περιοδικόν, ἐκδίδεται εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἐῦα Νικήτρια.—Μηνιαῖον περιοδικόν, ἐκδίδεται εἰς Λάκωνον Διευθύντρια Μαριέττα Γιανγοπούλου.

Μαῦσα.—Περιοδικὸν Μηνιαῖον. Ἀθήναι.

Γ'Europa Oriental—Rouva.

Libre—Dirécteur: Ms Roussel—Athènes, Ὀδὸς Σίνας.

Αἱ Μοῦσαι.—Διευθυντής: Δ. Ζώης. Ζάκυνθος.

Ἐπιταρσιακὴ Ἐπιθεώρησις.—Μηνιαῖον περιοδικόν.

Ἐκδίδεται εἰς Ζάκυνθον.

Βίγλα.—Μηνιαῖα φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ Ἐπιθεώρησις. Ἐκδίδεται εἰς Μεσολόγγιον.

Ἑλληνικὴ Ἐνωσις.—Ἐβδομαδιαῖον ὄργανον τῆς λέσχης τῶν Δημοσίων Ἑπαλλήλων. Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος Ἀθήνας.

Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας.—Ἐξεδόθη ὁ δεῦτερος τόμος τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας τοῦ κ. Δημ. Α. Ζωγράφου.

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΛΙΡῶΝ ἢ ΔΟΛΛΑΡΙῶΝ

Πολλοὶ ἔμαθον ἤδη ἀπὸ διάφορα δημοσιεύματα, ποῦ ἐγένοντο, ὅτι τὸ Κράτος ἐκδίδει ἔντοκα γραμμάτια Εἰς Ἀγγλικάς Λίρας καὶ Δολλάρια, ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους, μὲ τόκον προκαταβαλλόμενον 7 ο)ο—7 1)2 ο)ο, 8 ο)ο—8 1)2 ο)ο καὶ 9 ο)ο ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι πληρωτέα μετὰ ἕν ἢ δύο ἢ τριπλῆ ἢ τέσσαρα ἢ πέντε ἔτη, ὡς καὶ ποῖα ἀκόμη πλεονεκτήματα οἱ ἀγοράζοντες αὐτὰ ἀπολαύουσιν ἐκ τοῦ φόρου τῆς εἰς συνάλλαγμα περιουσίας.

Ἐλάχιστοι ὅμως εἶναι οἱ ἀντιληφθέντες ποῖαν ἐξαιρετικὴν ὠφέλειαν ἔχουσιν ἐκ τοῦ τόπου τῆς προκαταβολῆς τοῦ τόκου των, διότι βεβαίως πόσοι εἶναι ἐκείνοι οἵτινες ἀντελήφθησαν, ὅτι, ΚΑΤΑΘΕΤΟΝΤΕΣ Εἰς τὸ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ 580 ΜΟΝΟΝ ΛΙΡΑΣ ἢ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙΝ ἘΝ ΤΣΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΛΗΡΩΤΕΟΝ ΜΕΤΑ ΠΕΝΤΕ ἘΤΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΝ 1000 ΛΙΡΑΣ ἢ ΔΟΛΛΑΡΙΑ.

Εἰς τοὺς πολλοὺς ἡὰ φανῆ τοῦτο περιεργον, πῶς, ἐνῶ τὸ Κράτος λαμβάνει σήμερον 580 λίρας, δίδει μετὰ πέντε ἔτη 1000 λίρας. Καὶ ὁμως, δεδομένου ὅτι, ὁ τόκος τῶν πέντε ἔτων εἰς ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ἀγοράζει ἕνα τσέκ τοῦ Δημοσίου 1000 λιρῶν, προκαταβαλλόμενος ἑσσωτερικῶς πρὸς 9 ο)ο ἀνέρχεται εἰς λίρας 420 καὶ ἐπομένως δὲν ἔχει εἰμὴ νὰ καταθέσῃ 580 λίρας καὶ νὰ λάβῃ πρὸ τσέκ τοῦ Δημοσίου τῶν 1000 λιρῶν πληρωτέον μετὰ πέντε ἔτη.

Δηλαδὴ κατανατᾶ σχεδὸν ΕΝΤΟΣ ΠΕΝΤΑ-

ΕΤΙΑΣ ΟΥΤΟΣ ΝΑ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΗ ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ. Τὸ ἴδιο συμβαίνει, κατὰ μικροτέραν βεβαίως κλίμακα, διὰ τὰ ἐκδιδόμενα μὲ μικροτέραν προθεσίαν γραμμάτια εἰς συνάλλαγμα τοῦ Δημοσίου. Οὕτω π. χ. καταθέτων τις 606 λίρας διὰ τέσσαρα χρόνια λαμβάνει ἕνα τσέκ τοῦ Δημοσίου 1000 λιρῶν, καταθέτων 777 λίρας διὰ τρία χρόνια λαμβάνει ἕνα τσέκ τοῦ Δημοσίου 1000 λιρῶν. Ὅμοιος καταθέτων 860 λίρας διὰ δύο ὄνγια λαμβάνει ὡσαύτως ἕνα τσέκ 1000 λιρῶν κ.ο.κ. Δύναται τις νὰ ὑποδείξῃ ἄραγε ἀσφαλεστέραν καὶ ἱκανοποιητικώτεραν τοποθέτησιν συναλλάγματος; Δημοσιευθῆτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ Ἑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν).

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Γίνονται γνωστὸν ὅτι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1924 γενήσονται αἱ ἐφεξῆς κληρώσεις τοῦ ἀναγκαστικοῦ Δανείου, ἦτοι.

Κλήρωσις Ἰουνίου 1922 τῆ 5ῃ Μαρτίου 1924. — Κλήρωσις Σεπτεμβρίου 1912 τῆ 9 Μαρτίου 1924. — Κλήρωσις Δεκεμβρίου 1922 τῆ 11 Μαρτίου 1924. — Κλήρωσις Μαρτίου 1923 τῆ 13 Μαρτίου 1924. — Κλήρωσις Ἰουνίου 1923 τῆ 17 Μαρτίου 1924. — Κλήρωσις Σεπτεμβρίου 1923 τῆ 20 Μαρτίου 1924. — Κλήρωσις Δεκεμβρίου 1923 τῆ 24 Μαρτίου 1924.

Καθ' ἑκάστην τῶν ἐπὶ τούτων κληρώσεων οἱ λαγνοὶ ἰσχύουσιν ὡς ἔξης:

1	λαγνὸς Χ. δρ.	300000	δρ.	300000
2	»	»	»	200000
4	»	»	»	50000
20	»	»	»	20000
40	»	»	»	10000
50	»	»	»	5090
50	»	»	»	3000
100	»	»	»	1000

267 λαγν. ἐκάστης κληρώσεως 20000000
Δημοσιευθῆτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 26 Δεκεμβρίου 1923.

(Ἐκ τοῦ Ἑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν).

ΚΙΝΙΝΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἀπὸ τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1923 ἡ τιμὴ πωλήσεως τῆς κινίνης τοῦ Κράτους ἠλαττώθη καὶ πάλιν σημαντικῶς, κατὰ τὴν τῆς πώσεως τοῦ συναλλάγματος καὶ τῆς σημαντικῆς οικονομίας, ἣτις ἐπετεύχθη κατὰ τὴν τελευταίαν προμήθειαν κινίνης, κλεισθεῖσαν εἰς τιμὴν εὐθηνοτέραν καὶ τῆς προπολεμικῆς.

Αἱ τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως, ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἦσαν κατὰ κυτίον ὑδροχλωρικῆς δοχ. 27, διθεικῆς δοχ. 18 καὶ φυσίγγων δι' ἐνέσεις δοχ. 18, ἠλαττώθησαν κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον εἰς δοχ. 20 κατὰ κυτίον ὑδροχλωρικῆς, δοχ. 16 διθεικῆς καὶ δοχ. 16 κατὰ κυτίον τῶν 10 φυσίγγων.

Ἀπὸ δὲ τῆς 3 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἡ τιμὴ ἠλαττώθη πάλιν εἰς δοχ. 15 κατὰ κυτίον ὑδροχλωρικῆς, δοχ. 12 κατὰ κυτίον διθεικῆς καὶ δοχ. 10 κατὰ κυτίον τῶν 10 φυσίγγων.

Ἐπομένως ἐντὸς διαστήματος τριῶν μηνῶν, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἠλάτωσε τὴν τιμὴν τῆς κινίνης ἀπὸ τῆς ὑφισταμένης κατὰ τὸ θέρος τιμῆς κατὰ 45 ο)α, ἀποβλέψαν εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνωκοφίαν τῶν ἀπορωτέρων ἰδίᾳ τάξεων διὰ τῆς παροχῆς εὐθηρίας καὶ γνησίας συνάμα κινίνης.

Εἰς τὰς σημερινὰς τιμὰς ἡ ἀξία οκάστου σωληναρίου τῶν 10 σακχαροπρήκτων ἀνέρχεται εἰς 3 δοχ. διὰ τὴν ὑδροχλωρικὴν καὶ 2.40 δοχ. διὰ τὴν διθεικῆν καὶ μίαν δραχμὴν δι' ἐκάστην φυσίγγα (ἔνεσιν). Προκειμένον ὅμως περὶ λιανικῆς πωλήσεως, αἱ τιμὴ ἀνταίχθαι εἰς δοχ. 3.60 κατὰ σωληνάριον ὑδροχλωρικῆς, δοχ. 2.80 κατὰ σωληνάριον διθεικῆς καὶ δοχ. 1.20 κατὰ φυσίγγα (ἔνεσιν).

Δημοσιευθῆτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφο ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ἀθῆναι, 8 Δεκεμβρίου 1923.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Τὴν Δευτέραν 31 τρέχοντος καὶ ὥραν 10ην π.μ. θέλει ἐνεργηθῆ πρόχειρος μειοδοσία εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ παρ' ἡμῖν Γενικοῦ Γραμματέως πρὸς προμήθειαν ξυλκίας οἰκοδομησίμου.

Οἱ ὅροι τῆς προμηθείας εὐρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὸ παρ' ἡμῖν Τμήμα Ἐποικισμοῦ.

Οἱ ὑποβαλόντες μέχρι σήμερον προσφορὰς παρακαλοῦνται ὅπως προσέλθουν.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Προκήρυξις δημοπρασίας διὰ τὴν ἐκτύπωσιν συλλογῆς ἀγροτικῆς καὶ ἐποικιστικῆς νομοθεσίας.

Ἐνεργηθῆσομένης τὴν 12 Ἰανουαρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, προχείρου μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐντύπων τῆς Γεωργικῆς ὑπηρεσίας, καλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Τμηματάρχου τῆς Διεκπεραιώσεως καὶ ὑποβάλωσιν ἐνόπιον τῆς συσταθείσης τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς τὰς προσφορὰς τῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεώς μας.

Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῷ Α' Τμήματι τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ ὅπου εὐρίσκονται καὶ οἱ ὅροι τῆς διακηρύξεως.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας).

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Γνωστοποιεῖ, ὅτι τὴν 10ην Ἰανουαρίου 1924 ἡμέραν Πέμπτην ἐνεργηθῆσονται ἐν τῷ Δημοτικῷ Καταστήματι δημοπρασίαι.

1ον. Συμπληρωματικὴ διὰ τὴν ἀποκομιδὴν αἱμάτων κλπ. τῶν Σφαγείων με προσφορὰν δραχμῶν 54 ἡμερησίως δι' ἀντιμισθίαν ἴππου κα καρραγωγέως.

2ον. Ἐκποιήσεις τριγῶν καὶ κεράτων ἀποθηκευμένων καὶ ἀποθηκευσομένων εἰς ἴδια Σφαγεῖα διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1923—1924 με ἐλάχιστον προσφορὰς δραχμῶν 3 κατ' ὅκον διὰ τὰς τρίγας καὶ δραχμ. 1 κατ' ὅκον διὰ τὰ κρέατα.

Ὁ Δήμαρχος

Σ. ΠΑΤΗΣΗΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Διακηρύττει ὅτι :

Ἡ προκηρυχθεῖσα μειοδοτικὴ δημοπρασία δι' ἐγγράφων ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἣτις ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργηθῆ τὴν 10ην (δεκάτην) Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. διὰ τὴν σκυρόστρωσιν τῆς νέας Δημοτικῆς Λεωφόρου Ἀμαρουσίου ἀναβάλλεται διὰ τὴν 2-ην (εἰκοστὴν τετάρτην) Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11-12 π. μ.

Ὁ Δήμαρχος

Σ. ΠΑΤΗΣΗΣ

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

AU PRINTEMPS

D. & F. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Τὸ τελειότερον κατάστημα Γυναικείων Εἰδῶν Ἀσπρόροχα διὰ προίκας

ΟΙΚΟΣ ΤΕΧ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

“Α Γ Κ Υ Ρ Α”

Τμήμα ἐκδοτικόν. Τακτικαὶ ἐκδόσεις τῶν μεγαλειτέρων ἐπιτυχιῶν τῆς ξένης καὶ ἑλληνικῆς Φιλολογίας.

Τμήμα τυπογραφικόν. Τὰ μεγαλιέτερα τυπογραφικὰ μηχανήματα τῆς Ἀνατολῆς. Καλλιτεχνικαὶ τυπογραφικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἶδους.

ΤΑΠΗΤΕΣ ΠΕΡΣΙΚΟΙ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΪΑΝΟΥ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 12

Γραφεῖα ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως μεταχειρισμένων καὶ μὴ γραμματосημῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ν. ΠΕΖΟΡΟΜΟΥ Οἴκος ἐμπιστοσύνης καὶ ἐξαιρετικῆς εὐσυνειδησίας.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλεῖον Ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως